

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 6842 van 26 april 2011
in de zaak A. 199.664/XIV-32.976**

In zake :

XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Celine Verbrouck
kantoor houdend te 1030 Brussel
Paleizenstraat 154
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 29 maart 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 57.065 van 28 februari 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 1 april 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Daargelaten de vraag naar de toepasbaarheid van de artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Gerechtelijk Wetboek in een procedure betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van het grondgebied, laat de

verzoekster na aan te geven van welke akten de bewijskracht zou zijn geschonden door het bestreden arrest. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) bepaalt dat “de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter (...)”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen merkt in het bestreden arrest op dat de verzoekster wel degelijk een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter heeft ingediend, hetgeen door de verzoekster niet wordt betwist. Bijgevolg kan niet worden ingezien op welke wijze het bestreden arrest artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zou hebben geschonden en voldoet het bestreden arrest op dit punt aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen zoals voorgeschreven door artikel 149 van de Grondwet. In tegenstelling tot wat de verzoekster aanvoert, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen haar argument betreffende haar vrees om vermoord te worden door familieleden omwille van de eer van de familie en het gebrek aan effectieve bescherming door de autoriteiten wel degelijk beantwoord. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt immers vast dat de verklaringen van de verzoekster met betrekking tot haar persoonlijke situatie volkomen ongeloofwaardig zijn zodat er geen geloof kan gehecht worden aan haar profiel als onderdrukte vrouw en haar vrees om het slachtoffer te zullen worden van eremoord. Naast de verwijzing naar het ongeloofwaardig bevonden asielrelaas waarop de verzoekster zich tevens beroept om haar nood aan subsidiaire bescherming te staven, verwijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nog naar informatie uit het administratief dossier waaruit blijkt dat in de grote stadscentra van Algerije geen reëel risico bestaat op ernstige schendingen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Het bestreden arrest voldoet dan ook op dit punt aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen zoals voorgeschreven door artikel 149 van de Grondwet en artikel 39/65 van de Vreemdelingenwet. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zesentwintig april tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Joris Casneuf.

Carlo Adams.